

LA FABRA CENTRE D'ART CONTEMPORANI

LALIRIO

Fuental Arenillas

25.10.25 - 12.04.26

LA FABRA CENTRE D'ART CONTEMPORANI

LALIRIO

Fuentosal Arenillas

25.10.2025–12.04.2026

La Fabra Centre d'Art Contemporani obre una nova etapa amb l'exposició individual *LALIRIO*, de Fuentosal Arenillas. Aquesta mostra aplega una sèrie de peces que, a més de proposar un acostament ampli a la pràctica d'aquesta parella artística formada per Julia Fuentosal (Huelva, 1986) i Pablo Arenillas (Cadis, 1989), estableix un diàleg directament relacionat amb l'arquitectura i amb la memòria tèxtil i industrial de l'espai. Entre les obres presentades, a la planta baixa hi ha la instal·lació *Carrusel*, adaptada a les característiques de la sala, mentre que a la primera planta s'incorporen peces revisitades i de nova producció com *Imaginaria* i *Caracolas*, que subratllen el vincle amb el lloc que les acull.

Entre notes, imatges, observacions, missatges de text, publicacions..., una frase em fa tornar enrere i m'empeny a rellegir-la dubtant d'haver-ne entès el significat: *Han trobat nous temes, noves maneres de manifestar-se, sense haver d'abandonar encara les seves antigues formes*.¹ No sé qui els ha trobat, o com es deuen haver transformat, ni en quin moment Julia i Pablo van decidir anotar aquesta frase, o en què pensaven quan ho van fer. Tampoc em cal saber-ho per entendre que, d'algun manera, és des d'aquesta premissa que s'esdevé *LALIRIO*. Una exposició que s'articula al voltant d'una acumulació de peces tèxtils que s'estableixen en un lloc que —fins ara— els era aliè. Ho fan sense canviar la forma, o traslladant-la sense perdre el que són: un treball fet de tants i tants fils que ara es troben entre pilars i vidrieres, sostenint la mirada a les marques que assenyalen on s'ubicaven les antigues màquines de Fabra i Coats.²

LALIRIO és una errant, la flor de les dunes, un estat d'ànim que Fuentosal Arenillas proposen per treballar amb formes íntimes d'intercanvi, processos materials i la insistència de tornar una vegada i una altra sobre un catàleg de signes i referències. No sempre hi ha una història clara; normalment hi ha narratives, relats i històries que s'entrellacen i que s'entrecreuen, que van i que tornen, que es repeteixen mentre van canviant. Imagino que és gairebé com un somni, que només és clar en l'instant en què et despertes. Entre les seves notes, també hi trobo descrita aquesta manera de fer que, tot i que es va concebre en referència a una altra peça, em sembla gairebé un mètode:

*L'escena es compon des d'un lloc comú per a nosaltres, patis i corralas andaluses. De finestra a finestra se senten ecos, històries, receptes i alegries. El so reverbera en aquelles parets i a través de la roba estesa gairebé com una gola col·lectiva.*³

Una relació epistolar sostinguda al llarg d'un temps indeterminat genera una empremta material que, apilada i agrupada, dona lloc a configuracions inesperades. D'això tracta *Carrusel*, de fer visible un diàleg que té lloc a través de cartes-faldilles, cartes-pantaló o cartes-jaquetes —així és com les anomena Francisco Ramallo la primera vegada que escriu sobre elles per a l'exposició de Condeduque—. ⁴ Una epístola feta des dels materials que condensen la correspondència intercanviada entre Fuentesal Arenillas i l'artista Itziar Okariz, a través d'una multitud de cartes-roba que s'engrandeixen mentre s'hi afegixen altres pròtesis de fusta. Itziar, a Nova York, rebia peces de roba que Julia i Pablo construïen responent al desig d'acostar-se, de trobar altres maneres de parlar-se des d'allò físic. Un treball escultòric d'intermedis en què Itziar ha explorat maneres diferents de portar a l'acció aquests materials, al mateix temps que produïa un arxiu de vídeo amb tots aquests exercicis, que havia fet sola, en companyia de la seva filla Izar o dels seus alumns.

04

Les converses entre tots dos són exercicis de proximitat, per trobar un lloc comú, però també una amistat, una llavor que va portar un ocell, un vals a la ria, una acumulació de gestos o un canvi d'eix per fer la figuereta amb una faldilla. El pes que subjecten els penjadors queda en espera, en suspensió, com un *frame* congelat. També s'hi entreveu una relació d'intimitat, com passa normalment quan llegim cartes alienes. Sempre hi ha una mena de pudor, de pensar que no et pertanyen, que formen part d'una relació privada que no estava pensada per a ningú més. Un treball que es desplega entre el moviment de totes les cartes-roba, el seu muntatge i un espai mental on no cal fer res, ni utilitzar la paraula, només el repòs perquè tots dos es puguin entendre.

L'anhel de fixar en imatges alguns successos o de tornar a explicar les mateixes històries una vegada i una altra fa que la memòria també actuï per repetició. Vaig escoltar que algú deia que el record és com un arxiu de text que, cada vegada que l'obres —o que l'expliques—, en modifiques alguna cosa per sempre

i deixes de saber el que contenia abans.⁵ És a dir, que la memòria pot canviar després de ser viscuda. Potser passa una cosa semblant a *Imaginaria*, construïda a partir de l'acumulació d'empremtes que es repeteixen i s'amunteguen per generar una nova disposició material. Fuentesal Arenillas guarden, retallen, transporten totes aquelles expressions del transcurs d'anys compartits, i queden adherits sobre aquest taulers⁶ que han estat els terres dels seus tallers, produint un arxiu de formes incontrolades. Un palimpsest intervingut per la natura sense control, amb un camí cap a altres lectures adquirides a partir de més de setanta bastidors que donen forma a l'obra. Cada una documenta maneres concretes de presències i accions dels qui hi van ser. Per a aquesta ocasió, han convidat a incorporar-s'hi una nova mirada i lectura per part de l'artista LUCE, que ha contribuït a eixamplar aquestes capes de biografia. Un treball de rastreig que comunica, uneix i dona relat a altres maneres de fer d'allò quotidià un escenari compartit. És com entrar a una casa aliena i revisar com hi reposen els records pacientment damunt de les prestatgeries, de les calaixeres o de les cuines.

Sobrevola també d'una manera constant una idea de pensament imaginari que es pot significar i reassignificar segons els desitjos i les intencions. Lligat a la idea de transformació, però també al sortilegi i al conjur, el pensament màgic pot fer que un parell de conquilles de musclos es converteixin en papallona.

Retallàvem parets, finestres, portes i tota mena de mobiliaris en paper per, després, tornar-los a enganxar en una altra posició i aixecar-los sobre un tauler fi i portàtil.

El mateix tall que ha servit per confeccionar les cartes-roba configura unes variacions diferents. Les *Caracolas* parteixen del mateix patró que les jaquetes i estan treballades amb la mateixa estructura, però estirades, aixecades i reunides. Es comporten com somnambulistes a l'espai. En estat de repòs, s'allunyen de la rectitud i s'enrosquen, s'emboliquen amb si mateixes. Ens porten cap amunt com si impetuosament volguessin allunyar-se del terra, i alhora el seu pes cau. De nou, hi trobem una sèrie de gestos encadenats que determinen noves formes a través de la repetició, el record i l'acumulació.

Les flors d'un lliri de mar succeeixen cada dia⁷ i tenen intrínseca la repetició com si fossin un carrusel que no saps quan comença i quan acaba. Encara que cada dia les observis de prop, mai no saps quan és el moment exacte en què han florit. Tampoc ets capaç de saber per endavant quina aparença adoptaran i cap a quin lloc decantaran el pes o desplaçaran el seu moviment; si serà una sola flor o s'acumularan juntament amb altres i crearan un nou ordre. Potser era a això al que es referien quan parlaven de canviar de forma sense perdre'n l'original, de convertir-se en una altra cosa sense deixar de ser el que ets.

Claudia Elies

1. Més tard, Julia i Pablo em van explicar que havien escrit aquesta nota en el marc de *Carrusel*.
2. Fabra i Coats va ser una gran fàbrica tèxtil dedicada a la filatura de cotó que va funcionar a Sant Andreu des de finals del segle XIX fins al 2005. L'any 2012, l'edifici es va convertir a La Fabra Centre d'Art Contemporani.
3. Obra presentada a La Casa Encendida de Madrid en el marc de Generaciones 2023.
4. Francisco Ramallo. *Carrusel*. Madrid: Centro de Cultura Contemporánea Condeduque, 2024.
5. Julia i Pablo em van explicar que ho havien llegit a *Los colores de nuestros recuerdos*, de Michel Pastoureau.
6. Els taulers de tàblex són un material antic i barat, utilitzat per als fons dels armaris i els calaixos. Pablo els veia de petit a la fusteria de la seva família com un material de protecció per treballar-hi al damunt i, d'aquesta manera, aïllar-se de la humitat del terra. Ara ells dos el continuen utilitzant als seus tallers des que es coneixen.
7. *Succeeix cada dia*: així es deia l'exposició de Jordi Mitjà a La Fabra.

06

Fotos 1, 3 i 4 cortesia de Fuentesal Arenillas.

Foto 2 cortesia d'Abel Jaramillo.

Foto 5 cortesia de Florencia Rojas.

1

2

3

08

L'obra *Carrusel* (2024) ha estat produïda en el marc del Suport a la Creació Producció 2024 de la Fundació "la Caixa", amb el suport del programa Ayudas a la creación contemporánea y a la movilidad nacional e internacional de l'Ajuntament de Madrid i de Blueproject Foundation.

Agraïments

Maria Batanero, Irene Cantero, Jaume Castañer, Elan D'orphium, Kike García, Inma Gutiérrez, Abel Jaramillo, Carmen Montiel, Izar Ocariz, Itziar Okariz, Alex Palacín, Mònica Planes, Lucas Oliete, Renato della Poeta, Francisco Ramallo, Marta Ramos-Yzquierdo, Begoña Santa Cecilia, Alejandro Simón, Andrea Valdés.

Activitats públiques

Les dates són provisionals
i estan subjectes a canvis.
Consulta el nostre web per
confirmar la programació.

09.11.2025

Visita comentada amb el personal de sala.
12 h.

29.11.2025

Visita amb les implicades.
12 h.

14.12.2025

Visita comentada amb el personal de sala.
12 h.

11.01.2026

Visita amb les implicades.
12 h.

08.02.2026

Visita comentada amb el personal de sala.
12 h.

19.02.2026

Conversa amb Andrea Valdés i convidats.

28.02.2026

Visita amb les implicades.
12 h.

08.03.2026

Grup de Re-lectura amb Irene Pujadas
i la llibreria La Tribu.
19 h.

08.03.2026

Visita comentada amb el personal de sala.
12 h.

28.03.2026

Visita amb les implicades.
12 h.

12.04.2026

Finissatge *LALIRIO*:
Desbordament a La Filadora.
12 h.

12.04.2026

Visita comentada amb el personal de sala.
12 h.

LA FABRA CENTRE D'ART CONTEMPORANI

Horari d'obertura

De dimarts a dissabte de 12 a 20 h
Diumenges i festius d'11 a 15 h

Informació sobre visites guiades a
barcelona.cat/lafabracac

Sant Adrià, 20
08030 Barcelona
(+34) 932 566 155
lafabracac@bcn.cat

FB. [@lafabracac](https://www.facebook.com/lafabracac)
IG. [@lafabra.centredart](https://www.instagram.com/lafabra.centredart)